बहवो दोषाः प्रसज्येरन्। विकल्पे तावदष्टौ दोषाः प्रसिद्धाः। परिसङ्ख्यायाञ्च त्रयो दोषाः। विधिपरिसङ्ख्याभ्यां वाक्यभेदोऽपरो दोषः। ततः शञ्विडान्तत्वं नियतम्। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

तत्रैव शञ्विडे पूर्व्वं परे वा स्वेच्छयाथवा।
परे एवाथवा पूर्व्वे एवाद्यो द्विविधः श्रुतेः॥
निषेधस्यार्थवत्त्वाय परे एवानुवादगीः।
पूर्व्वोक्तवाक्यतां याति पूर्व्वे एवाविरोधतः॥

प्रायणीयातिथ्ययोरेवान्तत्वेन निर्णीते। शञ्विडे पुनः संदिह्येते। प्रकृतौ द्विविधे शञ्विडे पत्नीसंयाजेभ्यः पुरस्तादुपरिष्टाच्च विहिते। ते चात्र चोदकप्राप्ते तत्र द्विविधश्रुतेरर्थे चोदकेनातिदिष्टे सति विशेषनियामकाभावादिच्छया स्वीकार्य्ये इत्येकः पक्षः। यदि प्रायणीयापूर्व्वशञ्विडन्ता आतिथ्या च पूर्व्वेडान्ता स्यात्। तदानीमन्तत्वविधिनैव ताभ्यां शञ्विडाभ्यामूर्द्ध्वमप्राप्तानां पत्नीसंयाजानामनूयाजानाञ्च वारितत्वात्तं निषेधो व्यर्थः स्यात्। परयोः शञ्विडयोरन्तत्वेन ताभ्यां शञ्विडाभ्यां पूर्व्वप्राप्तानां तेषामनिवारणात् तं निवारणाय सार्थको निषेधः। तस्मात् परे एव शञ्विडे ग्राह्ये इति द्वितीयः पक्षः। निषेधोऽयं नित्यानुवाद इत्युक्तम्। स च पूर्व्वयोः शञ्विडयोरन्तत्वेऽपि एकवाक्यतामापाद्यार्थवादत्वेनोपपद्यते। असञ्जातविरोधिन्यौ हि पूर्व्वे शञ्विडे, तस्मात्त एव ग्राह्ये इति राद्धान्तः। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

उपसत्सु निषिद्धेभ्यः शिष्टं सर्व्वं किमाचरेत्।